

hvad ved jeg, som vedkommende meget gerne vil hjem og passe, vil sige: Ved du hvad, fru Sørensen, vi fyrer dig! Og så bliver hun indplaceret i dagpengesystemet, og så er dagpengeretten jo altså stillet i bero, og så er det en død periode, og så er det altså tredjepart, der betaler – og når fru Sørensen så vender tilbage igen, bliver hun genansat!

Sådan en adfærd er ikke helt illusorisk at se foran sig, og jeg synes faktisk ikke, vi skal bidrage til den form for tænkning, og jeg synes, vi skal opføre os fair og ordentligt over for de mennesker, som har vores bevågenhed, og som jo også har Venstres bevågenhed, for Venstre vil jo gerne have det gode i dette forslag – det har jeg mærket mig – og det vil sige, at der virkelig er tale om, at man taler med to tunger: Man vil gerne stramme op, men man vil alligevel også gerne have de rimelig gode signaler, der er i forslaget!

Så jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skulle prøve at tale os stille og roligt til rette om dette her, for så meget uenighed er der jo heller ikke om det, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Både til regeringen og til De Konservative kan vi sige, at når vi nu har debatten her i dag, er det selvfølgelig, fordi man i sin tid vedtog en tåbelig stramning af dagpengelovgivningen.

Men jeg har forstået De Konservative sådan, at de ønsker at forbeholde a-kasse-systemet de mennesker, der har en stor tilknytning til arbejdsmarkedet, altså med en høj beskæftigelsesgrad, og derfor forstår jeg faktisk ikke, hvorfor De Konservative bruger retten som forligspart til at forhindre rettelser i loven dér, hvor den har den virkning, at mennesker med en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet står stærkere og bedre end dem med en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Og her er et andet eksempel: En, der har haft en stærk tilknytning til arbejdsmarkedet i mange år, og som derfor sidste år holdt ferie på egne optjente feriepenge, men i dag er arbejdsløs, har ikke dagpengeret; men en, der måske har haft lidt mindre tilknytning til arbejdsmarkedet, og som derfor sidste år holdt ferie på feriedagpenge, får ret til dagpenge, fordi vedkommende blev indplaceret i dagpengesystemet sidste år. Hvorfor den urimelighed? Hvorfor kan vi ikke få dét ændret?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Bendt Bendtsen citerede mig for at have nævnt direkte uhensigtsmæssigheder i den nuværende lovgivning, og det vil jeg selvfølgelig gerne understrege at jeg har gjort. Og jeg kan også forstå, at jeg er enig med hr. Bendt Bendtsen, for på tre af de områder, vi taler om, har både hr. Bendt Bendtsen og fru Ulla Tørnæs fremført, at det her er fornuftigt. Men over for de sidste to områder, der er tilbage, altså de områder, der drejer sig om børnepasningsorlov og uddannelsesorlov, har jeg forstået at der er der ikke nogen velvilje.

Men over for de tre første er der altså stor velvilje, og derfor synes jeg, vi skal glemme al den snak om forligsbrud og lade være med at begynde at grave grøfter herinde, for jeg synes, arbejdsministeren har redegjort for det på en fornuftig måde.

Så lad os nu komme i gang med udvalgsarbejdet, og lad os så finde ud af, hvor mange det i virkeligheden drejer sig om, hvor mange der faktisk er kommet i klemme.

Hvor mange drejer det sig om? Hvor mange er det, vi retter tingene op for, og hvordan kommer det til at se ud i fremtiden? Lad os nu på værdig vis vise, at vi også kan rette op, når der er kommet nogen i klemme. Det er jo folk, der har haft en god tilknytning til arbejdsmarkedet, men fordi lovgivningen er blevet ændret, har de ingen mulighed for at opfylde disse bestemmelser, og det kan da ikke være rigtigt, at det skal være noget stort problem.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg har altid fået en ualmindelig flot behandling i Arbejdsministeriet, og fairness er også det, jeg forbinder med arbejdsministeren. Derom kan der overhovedet ikke være nogen tvivl, det er ikke det, jeg vil sætte spørgsmålstegn ved.

Men jeg har på et tidspunkt givet udtryk for i Det Fri Aktuelt, at jeg mente, forslaget var et brud på aftalen. Jeg har også haft nogle samtaler, som jeg selvfølgelig ikke kan sætte dato på, med embedsmænd i ministeriet, hvor vi diskuterede de ting. Jeg har også fået et brev fra arbejdsministeren med tilhørende bilag, og hvis jeg ikke tager fuldstændig fejl, er de papirer, jeg har modtaget, stemplet den 30. januar 1997, altså samtidig med, at forslaget er fremsat. Så jeg er lidt ked af diskussionen her, men jeg mener egentlig, jeg har prøvet på at opføre mig fair over for ministeren i denne sag.